

KRISTUS KATOLSKA
KONUNGENS FÖRSAMLING

Magasin vintern 2020/2021 - "Rex Veritatis"

Innehåll

Kyrkoherden har ordet Detta är en tid för bön!	3
Katolska skolan i Göteborg Med anor och visioner	4
Vårens familjträffar - givande halvdagar på Katolska skolan.	9
I slottskogen - fader Joakim om en omtyckt skulptur	10
Nya uppgifter för Diakon Tomislav - möt mannen bakom Youtube-kanalen	12
Varför delta i mässan online? - diakon Joseph Rizk reder ut begreppen	13
Felicem natalem Christi - Samuel skriver makaroniska	15
Prästerna i Dachau - lidande i läger för sin tro	16
Infört i kyrkböckerna	20
Mia reflekterar över julnåden - och över 2020 i butiken	22
Julens Gudstjänster - på Youtube	24

Kontakta oss

Hemsida

www.kristuskonungen.se

Pastorsexpeditionen

Parkgatan 14
411 38 Göteborg

Personal

Kanslist: Olga Urbanska
tel: 031 711 92 64
exp@kristuskonungen.se

Organist: Samuel Eriksson
tel: 0707 35 13 21
samuel.eriksson@kristuskonungen.se

Församlingsassistent: Birgitta Gelotte
tel: 0704 08 87 24
birgitta.gelotte@kristuskonungen.se

Präster och diakoner

Kyrkoherde: Tobias Unnerstål
tel: 031 711 92 64
kyrkoherde@kristuskonungen.se

Kaplan: Joakim Breding
fader.joakim@kristuskonungen.se

Kaplan: Håkan Jerrhage
tel: 0763 48 80 58

Sjukhuspräst: Jerzy Dudek
tel: 0702 01 58 15

Diakon: Tomislav Knezevic
tel: 0731 02 58 55

Kyrkoherden har ordet

- Detta är en tid för bön!

Ja, tänk så det blev, det här året, 2020. Vem hade väl kunnat ana det när vi för sisådär ett år sedan, någon gång i januari, fick höra talas om de första fallen långt borta i Kina? Sedan rämnade plötsligt hela världen. Och självklart kom pandemin att påverka också vår församling. I myckenhet – och på alla plan.

Kyrkoherde Tobias Unnerstål är mycket tydlig på den punkten och tillstår förvisso att det många gånger varit svårt.

- Absolut, säger han. Och tungt, framför allt väldigt tungt. Det har varit svårt och ibland nästan omöjligt att planera då ingen haft en aning om vilka restriktioner som kan bli aktuella. Vi har inte känt den evangeliska friheten.

- Fast samtidigt har vi ju faktiskt kunnat upprätthålla mycket av verksamheten. Vi har lagt trosundervisningen för barn så att de varit här varannan gång och grupperna inte blivit för stora. Trosundervisningen för vuxna konvertiter har till en del varit online. Gudstjänstvärdarna har varit helt fantastiska. Flera av dem arbetar ju också inom vården, så de har haft kunskap om rutinerna och det har känts tryggt. Och kulturdagarna i samarbete med St Elisabets Folkhögskola genomfördes ju faktiskt, om än i annan form än det från början var tänkt. Biskopen var här, det var väldigt roligt. Han har verkligen lidit med oss och med alla andra församlingar i stiftet. Vi måste be mycket för honom. Be att han får styrka och hälsa och orkar leda oss genom denna svåra tid.

För nu ser vi trots allt framåt igen. Kyrkoherden tror och hoppas att den vid det här laget så bekanta tegnelliska kurvan ska plana ut snart och börja sjunka. De benhårda restriktionerna med åtta som maxtal för sammankomster ställer förstas till det.

Men söndagens mässor 9.30 och 11.00 kommer också fortsättningsvis att streamas. Och håller planerna kommer åtta rum i folkhögskolan och församlingshemmet att ställas i ordning med

videoskärmar och plats för åtta personer i varje. Det blir om vi räknar rätt 64. Och det är ju trots allt inte så illa. Om nu inte något annat kommer emellan.

- Vi gör så gott vi kan, helt enkelt. Det ställer förstas stora krav på gudstjänstvärdarna för transporterna till och från rummen. Men alla måste anpassa sig. Det gäller även bikten. Vi kan inte ha några fasta biktider just nu, för då finns risk för köbildning och för många på plats inne i kyrkan. Man får avtala tid med prästen i stället. Då kan det också beredas tillfälle för den nybiktade att ta emot julkommunionen.

Det är förstas värst för människor i riskgrupper och för de äldre. Fader Tobias understryker hur saknade dessa varit och är.

- Detta är en tid för bön och vi måste be mycket för dem, för våra gamla som inte varit här på så förfärligt länge. Det är väldigt tomt utan dem, de är en sådan viktig del av kyrkan och församlingen. Vi saknar dem, vi ber för dem och vi längtar efter den dag då vi alla kan vara här och tillsammans igen. Men framför allt ska vi be. För de gamla, för de unga, för alla i vår församling – och inte minst för alla dessa fantastiska människor som i denna orostid arbetar inom vården.

Text: Lars Brander
Foto: Fader Zvonko Podvinski

Katolska Skolan i Göteborg

– med anor och visioner

Den svenska statsmaktens motstånd mot katolicismen hade hållit i sig ända sedan reformationen. Men med toleransediktet 1781 blev det tillåtet för utländska katoliker i Sverige att fira mässan, 1862 utnämndes Jacob Laurentius Studach till katolsk biskop i Stockholm och med dissenterlagen 1873 tilläts även svenska medborgare att tillhöra Katolska kyrkan utan att riskera utvisning. Samma år anlände franska systrar från Sankt Josefsorden till Göteborg – och det markerar begynnelsen för vad som skulle bli Katolska Skolan av Notre Dame.

Det tog förstås sin tid. Det var inte gjort i en handvändning. Många pusselbitar skulle falla på plats. Och under rätt lång tid hankade sig verksamheten fram. Systrarna hade initialt fyra elever, som de undervisade i sitt hus på Östra Hamngatan 9. Huset var inköpt av

Huset på Östra Hamngatan 9. Foto: Katolska Skolans arkiv.

affärsidkaren Alexander Barklay, som även bistod systrarna med 100 kronor i månaden att hushålla med. Emellertid kom han så småningom på obestånd och bidragen sinade. Systrarna fortsatte tappert ändå. Skolan hade nu tolv elever. Dessutom drev man ett hem för föräldralösa barn.

Skolsystrar från Bayern

Ofta var motvinden isande kall. Åtminstone vid ett tillfälle, 1879, stängde myndigheterna tillfälligt skolan med motiveringen att det bedrevs katolsk propaganda. Syster Gasparin öppnade igen. Hon var priorinna i 37 år fram till sin död 1910. Då var byggnaderna på Östra Hamngatan 9 och Spannmålgatan 10 i behov av reovering och verksamheten

En bild från tiden på Spannmålgatan. Foto: Ibid.

flyttade till katolska församlingens lokaler på Spannmålgatan 18. Elevantalet sjönk, men en uppryckning inleddes 1938 då skolsystrarna av Notre Dame, "die armeren Schulenschwestern unsere lieben Frau", tog över. De kom från Bayern och fann sig snabbt tillrätta. Rätt snart införskaffades en stor våning på Karl Gustavsgatan 9 där man bedrev både undervisning och hyste in barnen på internat. Systrarna bodde där även själva. Skolgården var den intilliggande Kungsparken, där undertecknad numera allt emellanåt rastar sin hund.

Systrarna försörjde sig med hjälp av sömnadsarbeten av allehanda slag. Biskopens råd till dem att tigga pengar av katolska sjömän i hamnen hörsammades icke. Men stort stöd fick man från föräldrarna, vilka 1956 bildade den första föräldraföreningen och tillsammans med systrarna höll den första julbasaren. Syftet var att samla in pengar till en ny skola och basaren blev en succé, som kom att leva kvar i många år och med tiden närmast antog institutionell karaktär i Göteborg och för stadens invånare. Katolska församlingens julbasar helgen före 1:a advent var något man började prata om veckor och månader i förväg. En del pengar till skolan blev det också, även om det naturligtvis inte räckte hela vägen fram. Men 1962 stod den nya skolan invid Kristi Konungens kyrka intill Heden klar och kunde tas i bruk. Den

Syster Bonaventuras klass, 1940.
Bild: Katolska Skolans arkiv.

var uppkallad efter Belgiens drottning Astrid av Sverige och tog emot elever från åk 1 till och med åk 6. Systrarna skötte i början det mesta själva, men 1975 anställdes lärarinnorna Helena Roman och Klara Kisch och 1978 Gun Isacson, för alla oss med barn på skolan under denna tid känd som just "fröken Gun".

Uppdraget i hamn

Syster Mikaela Wenk kom till Sverige 1976 och började arbeta som lärare på Drottning Astrids Skola följande år.

- På den tiden var det ett sjuttioal elever, berättar hon. Det var god stämning och jag hade en etta. Jag trivdes väldigt bra redan från början.

Några år senare blev hon rektor och den tjänsten behöll hon ända till 1999. Under denna tid hände det mycket. En bidragande orsak var att det 1983 blev möjligt för fristående privatskolor att ombildas till friskolor och härigenom få statsbidrag. Katolska skolan valde denna väg med siktet på att växa. Tanken på att starta ett högstadium hade väckts. Och syster Mikaela tillsammans med syster Itta Marcinek, syster Maria Muhlbacher och alltid lika strålande glada syster Margaritha Schlagenhauer arbetade mot det målet.

Systrarna Mikaela, Elsbeth, Melina, Itta, Margerita och Maria, en nyårsafton på Viktor Rydbergsgatan. Bild: Ibid

Till att börja med byggde man till en del klassrum i skolbyggnaden vid Heden. Men stiftelsen som bildats vid omstruktureringen hade fått korn på en stor tomt ägd av Örgryte församling. Denna med en äldre befintlig byggnad invid vägen inköptes och en ny, modern skola uppfördes i riktning mot berget. 72 miljoner kronor senare invigdes Katolska skolan av Notre Dame 1997 av drottning Silvia och biskop Hubertus Brandenburg och systrarnas uppdrag var därmed åtminstone till en del i hamn. Syster Mikaela stannade som rektor ytterligare två år – och minns med glädje denna tid.

- Gemenskapen var härlig, säger hon. Den betydde oerhört mycket. I Tyskland hade det bara varit en massa krav. Här var det mycket mer mänskligt. Det fanns en sammanhållning och en värme. Och så basaren, förstås. Den var oerhört viktig både för skolan och församlingen. Basaren och den årliga maskeraden minns jag med särskild glädje.

- En betydelsefull sak med en katolsk skola i Göteborg är att ge katolska familjer en tillhörighet, säger syster Mikaela. Så upplevde jag det åtminstone när jag var verksam där. Det var viktigt både för barnen och föräldrarna. Katoliker i staden fick med skolan ett slags andra hem. Man lärde känna varandra och kunde utveckla relationer. Det tror jag betydde väldigt mycket.

Det mångkulturella centralt

Cecil De Rozario – senare rektor för St Birgittas Katolska folkhögskola i Stockholm - tog över efter Mikaela Wenk och efter honom Paddy Maguire, som blev rektor i januari 2005.

Då hade jag varit biträdande rektor ett antal år sedan 1993, säger Paddy. Jag kom till Sverige 1980 och var i skolan varje fredag för att lära mig svenska.

Följande år började jag undervisa.

Eleverna blev fler och lokalerna otillräckliga. Flytten upp till Örgryte var på många sätt en lättnad. Det första spadtaget för nya skolan togs 1996, men de yngre barnen var på plats redan från höstterminen 1995 i Skogshyddan, byggnaden som tidigare varit Örgrytes församlingshem och som stiftelsen tillförskansat sig på auktion. Efter invigningen var verksamheten igång för full maskin på nya adressen – och skolan fortsatte växa.

- För mig var det mångkulturella väldigt centralt, säger Paddy. Jag lärde mig mycket av olika kulturer och insåg att barn är barn oavsett var de kommer ifrån.

Gemenskapen var kul och de lärare vi anställde kunde alla bidra med något speciellt. Det var en fin tid.

Basaren var fantastisk. Det fanns en sammanhållning runt den och vi arbetade tillsammans, elever, lärare och föräldrar. När skolan låg nere vid kyrkan jobbade vi

Mikaela Wenk och övriga lärare på Katolska skolan i Göteborg kan fortällda undervisa utan att betygas sig för ekonomin, om Länskolnämnden får som den vill. Foto: Siv Johnson

Katolska skolan får statsbidrag?

I ett tidningsklipp (GP - 83) vi fick av tidigare eleven Helene Willer, född Poprask, kan vi bland annat läsa Länskolnämndens yttrande om Katolska Skolan inför beslut om statsbidrag:

” Att eleverna får goda kunskaper och färdigheter och att skolan i samarbete med hemmen har kunnat främja elevernas utveckling till harmoniska människor och till duktiga och ansvarskännande samhällsmedlemmar beror inte på att skolan är befolkad av superpedagoger eller på att man tillämpar diverse pedagogiska märkvärdigheter. Förklaringen torde i stället vara, att skolans personal och elevernas föräldrar har en gemensam människosyn och livshållning som gör att man strävar åt samma håll, när det gäller omsorgen om barnen och deras utveckling.

Betydelsen av detta kan inte nog understrykas men förbises alltför ofta i den vanliga grundskolan.”

dagen efter med att plocka ned och stuva undan allt från de båda basardagarna. Det gav familjerna tillfälle att umgås.

- Jag tror att en katolsk skola i en stad som Göteborg ger en fast punkt i en osäker tillvaro för många invandrarfamiljer. Vi kan dela en tro, vi kan gå i mässan tillsammans. Det ger en trygghet. Staten kan inte tillgodose allt, även om den gärna tror det.

Stora visioner

Paddy Maguire gick i pension 2018 och rektors budkavle, så att säga, gick vidare till Michele Pestalozzi, som då varit biträdande rektor ett helt läsår för att bekanta sig med miljö, kollegium och elever och bli varm i kläderna. Michele har, jämfört med sina tre föregångare, en något annorlunda bakgrund. Premisser som att han är född i Lugano i Schweiz – för övrigt på samma sjukhus som vår kardinal och biskop Ander Arborelius om än relativt långt senare – och uppvuxen i bland annat Libyen samt en brokig ungdoms- och studietid i det stora hela har måhända bidragit till att skolan fått en rektor som talar sju språk flytande, är doktor i astrofysik, gift med Joanna, far till fem söner och överstelöjtnant

i schweiziska armén. Michele understryker att Katolska skolan trots sina åldriga rötter och många år på nacken alltjämt är en skola i

danande och visst finns goda möjligheter, men också stora utmaningar. Det är många kulturaspekter att ta hänsyn till. 360 elever. Drygt 60 nationaliteter och

ett fyrtiotal språk. 36 lärare och 17 övrig personal. Ungefär fifty/fifty avseende katoliker och ortodoxa,

med någon övervikt på de senare. Ett fåtal muslimer. Det är stora utmaningar. Och samtidigt har konfessionella friskolor på senare år blivit ett slagträ i den politiska debatten.

- Jo, tillstår Michele, det är ju för tillfället inget gynnsamt klimat, precis. Attityden är rätt hård ibland och det finns väl tecken som tyder på att man använder

strömningarna som redskap till att stänga ned skolor som inte fungerar

- Samtidigt uppfattar jag det som att splittringen är stor också inom partierna. Vi bjuder in folk. Vi pratar, vi bedriver viss lobbyverksamhet, vi vill övertyga om att detta visst fungerar. Mottot är helt enkelt: "Kom och se!"

För visst finns det visioner. Stora sådana. Och, jodå, Göteborg behöver en katolsk grundskola.

- Katolska skolan i Göteborg ska vara en attraktiv skola, säger Michele Pestalozzi. Både för elever och personal. Det ska vara ett bra klimat att arbeta i, ett bra klimat att bedriva sina studier i och förkovra sig.

Folk ska trivas med att arbeta tillsammans och vi ska möta behoven på ett bättre sätt. Samtidigt måste vi blicka framåt. Ska vi expandera? Ska vi starta ett katolskt gymnasium? Det är många sådana frågor.

Syster Mikaela som Mozart (?) på en av skolans maskerader. Zorro okänd. Bild: Katarina Michnik.

Skolbyggnaden i Örgryte blev kronan på skolsystrarnas verk. 23 år senare är den fortfarande lika fin. Bild: Katolska Skolans arkiv.

Och det är en oerhört spännande tid.

av: Lars Brander

Minnen från katolska skolan

En liten förfrågan på Facebook räckte långt! Många ville bidra med bilder och minnen från sin tid på skolan. Särskilt de årliga maskeraderna gjorde stort intryck! Vi fick gallra hårt bland fina bilder för att kunna begränsa oss till en sida, bara. Stort tack till alla opublicerade och publicerade medverkare!

Syster Damasia firar karnevalen med en cigarr. Foto: Miriam Gelotte-Eriksson. Miriam gick på skolan mellan 1982 och 1988. Numera är hon fyrbarnsmor, sjuksköterska, och bor i Lerum.

Regnar det in hos syster Margerita? Foto: Katarina Michnik. Katarina gick på skolan mellan 1987 och 1993. På bilden är hon flickan med röd rosett.

Blivande rektorn Paddy som punkare. Foto: Sara Perez. "Syster Mikaela höll på att inte släppa in Punkar-Paddy på maskeraden!" Sara gick på skolan mellan 1980 och 1986. Numera är hon trebarnsmor, arbetar på simhall och bor i Kungälv.

Första dagen i syster Marias klass 1988. Foto: Monika Kilpatrick (född Rodziewicz). Numera bor hon i Texas, är trebarnsmor och sjuksköterska. Än idag har hon kontakt med sin bästis från Katolska skolan. "Min bästa skoltid i livet", berättar hon.

Syster Elsbeth drar två bästisar i pulka ca 1987. Foto: Caroline Cederlund Colombo. Flickorna Caroline och Marija är bästisar än idag.

Lucia i syster Mikaelas klassrum. Foto: Sophie Cavallin. Sophie gick på skolan 1980-1986. Numera bor hon i Bryssel och är handläggare på europaparlamentet. På bilden syns Sophie som fjärde flickan från vänster, och hennes lillasyster Agnes som andra flickan från vänster.

KATOLSKA FAMILJETRÄFFAR
KATOLSKA SKOLAN

VÅRTERMINEN 2021
LILLA DANSKA VÄGEN 26

KRISTUS KONUNGENS FÖRSAMLING & KATOLSKA SKOLAN av NOTRE DAME

Familjeträffar

• 09:00 Mässa för de som vill • 10:00 Registrering • 10:30-12:15 Föredrag /Workshop•12:15 Lunch •

lördag 23 januari

**Cecilia
Christiansen**

Prisbelönt lärare i matematik och fysik. Läromedelsförfattare. Barn nummer 2 av 11 i en katolsk familj

**LÄR DITT BARN
ATT LÄRA SIG LÄRA**
- lär ditt barn att
leva sin tro!

lördag 20 mars

**Diakon Björn
Håkonsson**

Make, far, diakon och barnskyddsombud, psykolog, författare

**FÖRLÅTELSE:
F-VITAMIN I DET
ANDLIGA LIVET**
att förbereda
barn för bikt

Lördag 1 maj

**Biskop Anders
Kardinal Arborelius**

FAMILJEN
- TRONS
OCH
BÖNENS
SKOLA

Lunch och barnpassning ingår. Kostnad: 100 kr.
Anmäl din familj på www.kristuskonungen.se/familjetraffar

I Slottskogen

- Fader Joakim om en omtyckt skulptur

I Slottsskogen invigde man 2018 en skulptur som föreställer en flicka som går inte så mycket på men *med* "ett verk av grenar" som sitter fast under hennes fötter. Hon ser ut att ta sig fram trevande men ändå bestämt. Grenverket borde hindra hennes framfart. Hon borde inte kunna gå, men flickans kroppshållning tyder på *rörelse*. Skulptören, Klara Kristalova, har lyckats med det som är en central utmaning för skulptörer: att få orörliga figurer att se ut att röra sig. Flickan är stark och målmedveten.

Grenarna kan ses som en gestaltning av den historia som människan bär med sig. Kristalova berättade i en intervju med Göteborgs stad att hon med skulpturen gestaltat "bakgrunden som styrka och svaghet". Titeln på skulpturen är just "det som håller mig kvar bär mig vidare."

Vi har alla en historia, ett grenverk av händelser och beslut som vi mer eller mindre kunnat råda över. Allt detta kan, i det andliga livet, "hålla en kvar." Man fastnar och växten under nådens sol hindras.

Klara Kristalova, "Det som håller mig kvar, bär mig vidare", skulptur i Slottsskogen, 2018. Foto: Fader Joakim Breiding

Klara Kristalova, "Det som håller mig kvar, bär mig vidare", skulptur i Slottsskogen, 2018. Foto: Fader Joakim Breiding

Man kanske inte vågar omfatta trons sanning eftersom man fattat så många beslut tidigare i livet på andra grunder än tron. Man vill försvara sina val, sina ställningstaganden och projekt även om man i nåden sol anar att det är tid att ompröva allt detta. Man kan också tänka på inövade vanor, beteendemönster, ja också laster, som blivit till stabila hållningar i det egna livet. Dessa har formats i sammanhang man fått eller valt att tillhöra, av beslut man en gång fattade, av andras beslut som påverkat en o.s.v. Denna bakgrund har blivit ett med en och det är svårt att komma loss och växa. Bakgrunden håller en kvar.

Men, samtidigt så kan Gud alltid använda *allting*. Han kan använda misstag, felsteg och svagheter i vårt liv om vi lever i just *nådens sol*. Då förbarmar han sig över *allt* när vi böjer knä, bekänner vår synd

och skuld och vänder om till Honom. Bakgrunden kan bli till någonting som för oss till omvändelse och in i en djupare överlåtelse och den bär oss då och lyfter oss upp likt ett grenverk som sträcker sig mot himmelen.

Dessutom, om man liknar skulpturen vid en bild

"Flickan är där uppe i solljuset och därför växer grenarna neråt och bär frukt i en ny vackrare historia som präglas av tro, hopp och kärlek"

som glädde den helige Pierre Favre S.J., så kan man se på grenverket och flickan som ett träd "upp och ner". Rötterna finns i källan som är just

nådens sol. Flickan är där uppe i solljuset och därför växer grenarna neråt och bär frukt i en ny vackrare historia som präglas av tro, hopp och kärlek - de tre dygderna som rotar oss i Gud bortom och inom allt.

Av: Fader Joakim Breiding

Nya uppgifter för Diakon Tomislav

– möt mannen bakom Youtubekanal

Diakon Tomislav Knezevic har inte gjort tjänst vid altaret i en enda mäs sedan i mars. Orsaken är corona.

Smittspridningen och de på grund av denna nödvändiga restriktionerna har skapat nya behov. Det har föranlett Tomislav att lägga de mer traditionella diakonala tjänsterna åt sidan för att i stället ägna sig åt att streama mässor från Kristus Konungens kyrka – ut till alla dem som av pandemiskäl förhindrats att fysiskt närvara.

Och det är som bekant många. Våldigt många. En ny och nästan överklig situation har inte sällan genererat isolering och andlig nöd, vilken de streamade mässorna förhoppningsvis kan lindra. Uppgiften är således oerhört viktig – men att just Tomislav skulle ta sig an densamma var inte alldeles självklart.

Tekniken var ganska obekant för mig, tillstår han. Jag hade svårt att få till ett bra ljud i början. Men jag skojade med fader Joakim och sa, att till jul skulle jag nog ha fått ordning på saker och ting. Hade aldrig i min vildaste fantasi kunnat tänka mig att krisen skulle vara så här länge ...

Men så blev det. Och värre ändå. Från och med 24 november får allmänna sammankomster inte samla fler än åtta individer. I skrivande stund är alla offentliga gudstjänster i stiftet inställda på obestämd

tid. Det har gjort streamingtjänsten allt viktigare. Och Tomislav får ägna mycket av sin tid åt densamma.

- Redan i början av veckan registrerar jag den stundande streamingen hos Youtube, jag gör en annons och till församlingsassistenten gör jag länkar, som hon lägger ut på nätet. Jag skriver förstås upp psalmerna som jag får från Samuel Eriksson och jag förbereder allt så gott det går.

- Vid åttatiden på söndagsmorgonen har jag varit på plats, satt upp videokärmarna i rummen i församlingshemmet och riggat utrustningen i kyrkan. Efteråt har jag plockat ned. Det har fungerat bra. Allt bättre, faktiskt. Kvaliteten på ljudsystemet har definitivt förbättrats.

Hur det senare kommer att bli vet vi i skrivande stund inte. Framtill den 24 november fick vi vara femtio inne i kyrkan. Hårtill kom de som följde

mässan från rummen i församlingshemmet, dit prästerna även kunde gå med sakramentet. Huruvida dessa möjligheter bli kvar eller inom överskådlig framtid återkommer vet vi inte. Diakon Tomislav kommer i varje fall att fortsätta med streamingen av mässorna.

- Vi har fått väldigt fin feedback, säger han. Och det var när jag insåg hur många

som tittade och även återkom som jag fann den pastorala vinkeln som diakon. Arbetet jag utför är ju ett sätt att medverka i gudstjänsten. Jag sprider Ordet till dem som inte kan komma. Det är en tjänst. Som diakon tjänar jag härigenom kyrkan och församlingen.

Numera sitter vår diakon i kyrkbänken ...

Foto: Fader Tobias Unnerstål.

Varför delta i mässan online?

– diakon Joseph Rizk reder ut begreppen

Kan det vara värdefullt att delta i en mässa online? Och hur funkar s.k. andlig kommunion? Diakon Joseph Rizk, göteborgssonen som numera tjänstgör i Vår Frälsares församling i Malmö, försöker räta ut några frågetecken.

Att mässor inte firas för allmänheten i kyrkorna p.g.a. en epidemi är inget nytt i Kyrkans historia. Ett historiskt exempel som aktualiserats den senaste tiden är då Helige Carlo Borromeo stängde alla Kyrkor i Milano under c:a två år (1576-1577) tills en epidemi var över. Istället uppmuntrade han prästerna att fira mässor ute på gatorna så att folket kunde delta – antingen genom att betrakta mässan från sina fönster, eller genom att gå ner på gatan. På den tiden var det relativt ovanligt att lekfolket mottog den sakramentala kommunionen, och det vi idag kallar för ”andlig kommunion” var det vanliga. Förmodligen var därför utdelandet av kommunionen inte en brinnande fråga den gången. Situationen i Milano har sina likheter och

Den helige Carlo Borromeo. Borgianni.

Foto: David Rizk

skillnader med vår situation idag. Dätidens fönster har ersatts med nutidens dataskärmar. Det virtuella mässdeltagandet kan inte på något sätt ersätta det fysiska deltagandet av mässan – ändå finns det goda skäl att delta i mässor online snarare än att inte delta alls. Utöver de självklara fördelarna med att skåda och höra mässan så tänkte jag belysa tre fördelar ett deltagande online kan ge, jämfört med att inte delta alls. Dessa tre fördelar kommer utifrån att vi är kallade till att vara ett bedjande folk, ett eukaristiskt folk och ett prästerligt folk.

Ett bedjande folk

Genom kyrkans hela historia har det ansetts värdefullt att kristna ber tillsammans. Även om man inte kan samlas fysiskt uppmuntrar Kyrkan att man förenas i anden genom att be vid samma tidpunkt. Traditioner som tidegården eller Angelus som bes vid specifika tidpunkter under dagen är några exempel på detta. Kongregationen för gudstjänstliv och sakramentsförvaltning uppmuntrar oss till just detta, i påskas skrev de: ”De troende skall bli informerade om när gudstjänsterna börjar så att de, i sina hem, kan förenas i bön.” Mässor online hjälper oss att förenas i gemensam bön vid en och samma tidpunkt.

Ett eukaristiskt folk

Om vi är förhindrade att ta emot eukaristin, uppmuntras vi av Kyrkan att be om att få mottaga den nåd som Gud ger i eukaristin. Det är detta som vi kallar för andlig kommunion, till skillnad från sakramental kommunion. Liksom med andra

sakrament – som dopet eller bikten – kan nåden som sakramentet i frågan ger, tillfalla den som är förhindrad att ta emot sakramentet, om personen ber med djup längtan och önskan efter

den nåd det specifika sakramentet ger. Denna djupa längtan och önskan kommer kanske enklast ur vår erfarenhet av den sakramentala kommunionen – och därför kan online-mässor hjälpa att väcka rätt anda i oss. Det är även bra att känna till att många stora andliga vägledare har genom kyrkans historia rekommenderat att flera gånger dagligen be om andlig kommunion – även om man har tagit emot eller kommer att ta emot eukaristin samma dag.

”Många stora andliga vägledare har genom kyrkans historia rekommenderat att flera gånger dagligen be om andlig kommunion – även om man har tagit emot eller kommer att ta emot eukaristin samma dag.”

Ett prästerligt folk

Varje person som är döpt deltar i Kristi tre olika funktioner som präst, profet och kung. Den främsta uppgiften i de troendes gemensamma prästadöme är att, med Kristus, offra sig själva till Fadern. Detta sker på ett unikt sätt under mässan. Prästen som

leder mässfirandet är inte ett substitut för folket, så att folket inte behöver delta i offrandet. Utan prästen representerar folket genom att offra på folkets vägnar, på ett sätt där folket tillsammans offerar genom prästens händer. Varje offer till

sin natur är ett yttre tecken som bör visa på hjärtats offervillighet. Så även om det yttre är delegerat till prästen så bär alla personer ansvaret för sitt inre, för sitt hjärtas offer till Gud. Detta offer förenas med Kristus på ett särskilt sätt vid altaret, Kristi självupppoffring till Gud är också Hela Kyrkans självupppoffring till Gud. Genom online mässor kan vi lättare förena vårt inre offer och hela oss själva med det offer som sker på altaret genom den vigde prästens händer.

Av: Diakon Joseph Rizk

Behöver du hjälp med Julinköpen?

Familjen Jakobsson, genom mamma Maritza, erbjuder sig att under sista veckan innan jul hjälpa till med matinköp och hemleverans.

”Jag vill gärna tillsammans med Clara och Sofia hjälpa till extra inför Julen då fler än vanligt kan känna sig ensamma. Inte för att man kan besöka i dessa tider men vi har ju två bilar och tre körkort, så vi vill gärna hjälpa till.” skriver Maritza.

Vi kan bara rört tacka för det fina erbjudandet!

Kontakta expeditionen måndag-fredag 09-15
telefon 031 711 92 64 eller mail exp@kristuskonungen.se, så hjälper vi till och förmedlar kontakt med familjen Jakobsson.

Felicem natalem Christi

- och ett riktigt gott nytt år!

Inga konstigheter att blanda latin och svenska på det här sättet – det har till och med ett namn: makaroniska. Det lär ha varit studenter på medeltiden som roade sig med att blanda modersmålet med latinet – och varför välja det ena eller det andra när man kan välja båda!

Två sånger i vår psalmbok Cecilia som jag omedelbart kommer att tänka på där denna teknik nyttjas är "Ave Maris Stella, ljus i dunkel tid / Dei mater Alma, unna oss din frid" och "In dulci jubilo, vi sjunger nu i tro" som jag tänkte skriva några rader om.

Dominikanen och mystikern Heinrich Seuse, Henricus Suso på latin eller Heinrich Suso då på makaroniska är upphovsman till denna populära julsång. För alla körsångare är sången välbekant, den brukar ingå i väldigt många körers julkonserter och den sjungs alltså också som psalm under jultiden.

Texten tar i den första versen sin början vid krubban där Han som är all vår hjärtas glädje vilar och som är källan till vår jubelsång - In dulci Jubilo. I den andra versen vänder vi oss till det främsta bland alla barn och vädjar "Trahe me post te" Dra mig till dig! Han har vunnit oss den himmelska glädjen - Caelorum gaudia (vers 3). I den fjärde versen längtar vi efter den himmelska staden där denna glädje har sin boning "Ubi sunt gaudia - uti den helga stad sjunger himlens änglar nya sånger - nova cantica.

I sin biografi från 1300-talet skriver den själsligen hårt prövade Suso om hur hymnen In dulci jubilo kom till:

"Nu kom samma ängel i starkt sken till tjänaren (Suso) och

berättade att Gud hade sänt honom för att låta honom ta del av den himmelska glädjen mitt i sitt lidande. Ängeln tillade att han måste kasta bort alla sina sorger från sitt sinne och ansluta till deras sällskap i himmelsk dans. Sedan förde de tjänaren in i dansen, och ungdomen började en glädjesång om Jesusbarnet ..."

Heinrich Seuse / Henricus Suso

Många kompositörer har skrivit vackra arrangemang på In dulci jubilo - två som jag gärna vill rekommendera för lyssning är 1600-tals kompositören Hieronymus Praetorius version och ett par hundra år senare, engelsmannen Robert Pearsalls sättning för åtta röster.

av: Samuel Eriksson,
organist

Prästerna i Dachau

- lidande i läger för sin tro

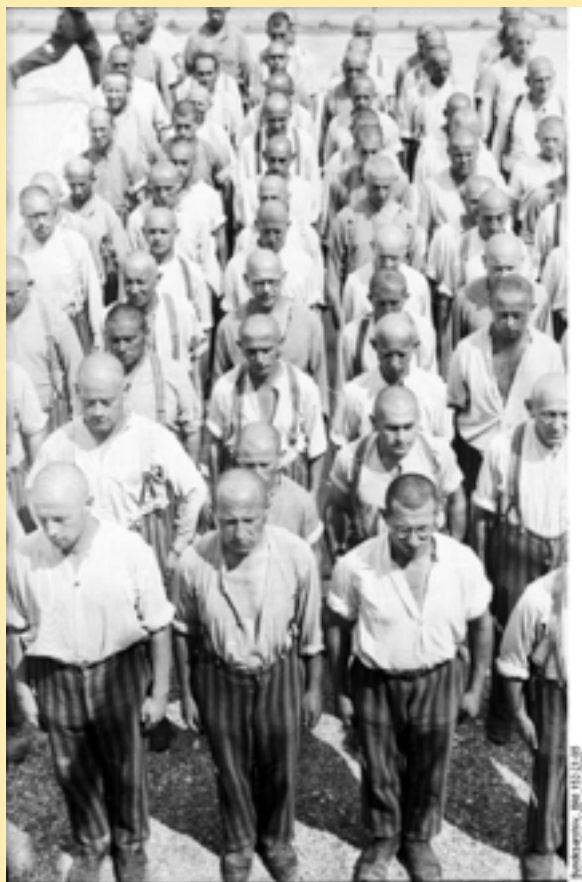
Den 30 januari 1933 utnämndes Adolf Hitler till tysk rikskansler. En knapp månad senare, den 27 februari, brann riksdaghuset och nazisterna kunde med terror inleda maktövertagandet. Den 5 mars hölls nyval och NSDAP fick med stöd från Deutschnationale Volkspartei majoritet i riksdagen. Och den 22 mars detta ödesår öppnade på initiativ av SS-chefen Heinrich Himmler det första tyska koncentrationslägret Dachau. Hit sändes i första hand politiskt oppositionella. Bland dessa fanns ett stort antal katolska präster.

Ser man på genomströmningen i sin helhet utgjorde de förvisso inte någon dominerande del. Från våren 1933 och fram till befrielsen 1945 hölls drygt 200 000 personer internerade i lägret alldeles utanför staden Dachau, 20 kilometer nordväst om München i Bayern. Av dessa dog omkring 45 000, de flesta av svält, sjukdomar och umbäranden men förfärande många avrättades, misshandlades till döds, dog efter medicinska experiment eller fick giftinjektioner.

Många jesuiter

Politiskt oppositionella, socialdemokrater och kommunister, judar och romer utgjorde majoriteten, men de katolska prästerna, främst från Tyskland och Polen, var allt annat än bara ett fåtal. Enligt vad arkiven visat hölls inalles 2 720 präster eller religiösa ledare av annat slag – rabbiner oräknade – fängslade i Dachau under de aktuella åren. Av dessa var 2 579 katolska präster. Jesuiterna dominerade.

Hitler hade den 23 mars 1933, dagen efter Dachaus öppnande, dyrt och heligt lovat den tyska riksdagen att han inte på något sätt avsåg att inskränka den religiösa friheten eller lägga sig i samfundens göranden och låtanden. Han var inte sen att bryta

Fångar uppställda för inräkning i Dachau. Foto: Bundesarchiv.

det löftet. Führern splittrade framgångsrikt den lutherska kyrkan, inledde förföljelse av Jehovas vittnen, bröt ett tidigare avtal med Vatikanen och gav grönt ljus för förföljelser av katoliker och katolska kyrkan i Tyskland – allt för att följa Gleichschaltung-planen enligt vilken nazismen skulle komma att genomsyra hela nationen, på alla nivåer och i alla bemärkelser.

Mottot lød: Det fanns ingen lag för Hitler och det finns i sista hand ingen gud annan än Hitler. Målet var att avkristna Tyskland inför den slutgiltiga stora segern och Tredje Rikets ankomst. Och då gällde det att gå hårt åt prästerna. Särskilt de katolska.

Påvens encyklika

Förföljelserna inleddes tämligen omgående. Präster och ordensfolk trakasserades och arresterades i ökad utsträckning. Katolska Ungdomsförbundet upplöstes. I juli antogs tvångssteriliseringslagarna, vilka blev en provokation gentemot kyrkan och fick påven Pius XI att tidigt följande år be två

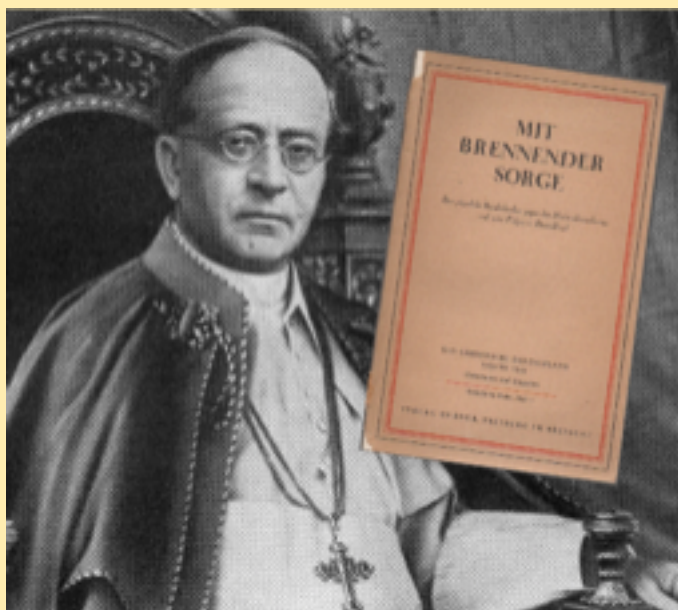
jesuitpräster om en rapport avseende den nazistiska ideologin. Denna inkom och berättade om nationalism, expansionism, militarism, rasism och totalitärism, men undvek egendomligt nog att nämna antisemitism.

Rapporten chockade hur som helst påven, som den 14 mars 1937 nedkom med encyklikan "Mit brennender Sorge" att läsas upp på tyska

i alla tyska katolska kyrkor följande Palmsöndag. I denna kritiserade han i skarpa ordalag både Hitler och nazismen och Hitler blev förstas rasande med följderna att förföljelseerna intensifierades. Seminarier och tryckerier stängdes, ordensfolk trakasserades, i Koblenz åtalades 170 munkar sedan de pekats ut som homosexuella och präster och andra kyrkliga dignitärer arresterades. Många av dessa skickades just till Dachau.

De första hade anlant redan 1935, men från 1940 och framåt var Dachau det läger där den stora majoriteten katolska präster hamnade. Den första mässan hade firats där redan i juli 1933 sedan SS gett en präst i grannskapet tillåtelse att komma och celebrera. Mässdeltagarna förödmjukades emellertid,

misshandlades och skändades. Bland annat tvingades de vid flera tillfällen att ställa upp i led vända mot varandra och spotta och slicka varandra i

Påve pius XI, och encyklikan "Med brännande sorg".
Bild: Wikimedia Commons

Främst bland de arresterade i den polska staden Bydgoszcz syns fyra präster. Bild: Ibid

ansiktet. Prästen fick höra bikt, men endast i närvaro av en SS-officer – och sedan han fått veta att endast två fångar hade önskemål om att få fira mässan uteblev han till sist helt.

Ansatta protestanter

Den 11 december 1935 blev Wilhelm Braun från München den förste lägerfångslade prästen i Dachau. Han följdes snart av fler. Efter

annekteringen av Österrike sköt antalet i höjden. 1940 gav Berlin order om att alla de kyrkans män som gripits skulle till Dachau och transporterna gick täta från bland annat Buchenwald, Gusen, Mathausen och Sachenhausen. Tyska präster behandlades med hänsyn till den nazistiska ideologin och tron på den rena, ariska rasen något bättre, men samtliga för illa.

Också protestanterna ansattes av regimen. Hitler hade initialt räknat med att kunna samla de många olika samfunderna i en Rikskyrka för vilken Ludwig Müller utsågs som ärkebiskop. Müller var övertygad nazist med egendomliga åsikter om juden Jesus, vilket naturligtvis fick flertalet protestanter att ta avstånd från Hitlers Rikskyrka. Många samlades i

stället i Bekännelsekyrkan, som startats av Martin Niemöller och som Dietrich Bonhoeffer blev en berömd företrädare för. Bonhoeffer avrättades

sedermåra – bland mycket annat anklagad för inblandning i juliattentatet 1944 mot Hitler.

Men i Dachau dominerade katolikerna. Och prästerna blev bara fler och fler. Det hade sin förklaring. SS och underrättelsetjänsten höll ett öga på biskoparna och intresserade sig särskilt för vad dessa rapporterade till Vatikanen samtidigt som vanliga präster bestraffades hårt och skoningslöst för minsta förseelse. Paul Berben ger i "Dachau: The Official History 1933-1945" några exempel. En katolsk präst skickades till Dachau för att han gjort gällande att det fanns goda människor i England också. En annan för att han varnat en flicka för att gifta sig med en SS-man sedan hon avsvurit sig sin katolska tro. En tredje för att han hållit en begravning för en avliden kommunist ... " Andra arresterades för att de misstänktes för statsfientliga aktiviteter eller någon form av samhällsfarlig verksamhet. Och alla skickades de till Dachau.

Övermalade fönster

Prästerna placerades i lägerbarackerna 26, 28 och 30. 28:an reserverades för polska präster, som var talrikast och behandlades sämst. I barack 26 inrättades på de fångslade prästernas enträgna begäran ett kapell, där den första mässan firades den 20 januari 1941 vid två bord ihopsatta till ett altare. Standarden förbättrades efterhand och 1944 fanns tabernakel, statyer och korsvägsstationer, ett kloster i Munster hade bidragit med ett altarkrucifix och på ett sidoaltare stod en Mariastaty, som fått namnet Vår Fru av Dachau. Fönster som vette mot barack 28 hade dock målats över med tjock, vit färg. Polackerna skulle inte kunna se när mässan firades i det i första hand för

de tyska prästerna avsedda kapellet.

Endast präster, diakoner och annat till kyrkan knutet folk fick delta i mässfirandet inne i kapellet och dessa trakasserades närmast utan avbrott av SS. Sakramentet stals och vanhelgades, rosenkransar krossades under hårda stövelsulor. Präster dödades under bestialiska former. En långfredag valdes tolv ut för att torteras till döds. Det var, påpekte lägerledningen, för att påminna om Jesu Kristi lidande denna dag. Många utsattes för djävulska medicinska experiment. Ibland förbättrades

förhållandena tillfälligt, särskilt när Vatikanen legat på och fördömt fångslandet av prästerna, men sedan blev det snabbt sämre igen. I barack 26 följde man reglerna av rädsla för att i annat fall gå miste om kapellet. De polska prästerna i barack 28 däremot firade söndagsmässan i mörkret före gryningen och smuglade ut sakramentet till katolska fångar i

lägret. När krigslyckan till sist vände för tyskarna lättade lägerledningen något på trycket. Från våren 1944 firades mässan i kapellet varje söndag, präster av alla nationaliteter tilläts delta och i december samma år lyckades man på denna helvetiska plats som Dauch utgjorde till och med hålla en prästvigning.

Mot alla odds. Men man lyckades.

Prästvigningen

Monsignor Gabriel Piquet hade anlänt till Dachau tre månader tidigare. Han var biskop av Clermont-Ferrand, där han även tillhört motståndsrörelsen och bland annat gömt undan judiska barn på en

"En katolsk präst skickades till Dachau för att han gjort gällande att det fanns goda människor i England också. En annan för att han varnat en flicka för att gifta sig med en SS-man sedan hon avsvurit sig sin katolska tro. En tredje för att han hållit en begravning för en avliden kommunist ... "

Dachaus baracker. Bild: Ibid

katolsk skola. Biskop Piquet greps av nazisterna sedan han hjälpt en präst jagad av Gestapo, fängslades och skickades kort senare till koncentrationslägret Dachau. Här kom han i kontakt med diakonen Karl Leisner, som ådragit sig tuberkulos i lägret och var döende. Leinsers högsta önskan var att få bli vigd till präst. Piquet bestämde sig för att bistå honom med detta.

Alla nödvändiga handlingar rekviderades från Rom och smugglades in i lägret av den legendomspunna Josefa Mack, som vi ska återkomma till i nästkommande nummer. Mack, med smeknamnet Mädi, smugglade även in material för tillverkning av en sutan, en mässkrud, en mitra och en stav. Den 17 december 1944 vigde så biskop Piquet den svårt sjuke Karl Leisner till präst, även protestantiska präster hjälpte till med organiseringen av högtiden och en judisk violinist spelade musik så högt och ihärdigt han kunde vid en annan barack för att dra till sig vakternas intresse så att akten inne i kapellet ostört kunde genomföras.

Leisner var efteråt himmelskt lycklig, men fysiskt i mycket dåligt skick och det dröjde en vecka innan han kunde celebrera sin första och enda mässa. Efter befrielsen den 4 maj 1945 fördes han till ett sanatorium i Planegg utanför München, där han avled den 12 augusti samma år. Han saligförklarades av påven Johannes Paulus II 1996. Monsignor Gabriel Piquet överlevde också Dachau, men hade tappat 35 kilo och var svårt ankommen både fysiskt

och psykiskt vid befrielsen. Han dog sju år senare, 1952. Israeliska Yad Vashem, myndigheten och centrat för "hågkomst av Förintelsens offer och hjältar", har tilldelat honom utmärkelsen Rättfärdig bland folken.

Biskop Piquet. Foto: ibid.

Och befrielsen kom också till Dachau. Sista veckan i april 1945 flög amerikanska plan med amerikanska flaggor över lägret – samt, som en särskild hälsning till de många internerade katolska prästerna, även med Vatikanflaggan - för att visa att de var på väg och den 29:e denna månad var trupperna framme. Grindarna öppnades, vakterna tillfångatogs, fångarna befriades. Många fick stanna

kvar för att vårdas på plats, andra sändes iväg till sjukhus och sanatorier eller, om möjlighet fanns, till sina hemorter. Flertalet av de befriade var i dåligt skick. Och många, många hade dött. Hur många är oklart och omstritt. Gaskammare hade funnits på plats från 1943, men kom sannolikt aldrig till

användning. Flertalet dog av svält, sjukdomar och umbäranden. Tjeckiske prästen Friedrich Hoffman lade fram starka bevis för att 324 katolska präster avlidit sedan de exponerats för malaria. Många dog under den dödsmarsch som inleddes kort före befrielsen 1945. I nästa nummer återkommer vi till Hitlerregimens

Dachau – lägret där de oppositionella katolska prästerna som regel hamnade.

Salige Karl Leisner nyss prästvigd, och på sin dödsbädd. Foto: ibid.

Infört i kyrkoböckerna

16 mars 2020 - 25 november 2020

Guds barn genom dopets sakrament

Andy Gabriel AYKAL, Hanna Lea HANSSON
BEREKTEAB, Valentina SUSAK, Nicholas
Franjo Renato Oliver BORCIC SPREM,
Theodor Gabriel Mile Maximilian BORCIC
SPREM, Caroline Magali Sophie DE COSTER,
Filippo Luca Fredrik CASSIANO, Andrea
SKOKIC, Nathanael Clemens PESTALOZZI,
Vincent LUTKOV NGUYEN, Lionel Jon
CEVALLOS BOKLING, Matilda Ines
KNEZEVIC, Andrea Esther MIAN, Judit Signe
ARNSTRÖM, Mio DREVEN, Nicole
BUNTIC, Mathias SOLOMON, Ian
TRANCIOVEANU, Naomi Aurora BANIC,
Samuel Anker AHNSTRÖM, Samuel Moris
FARJO, Milana Atheer Isha BODAGH,

Melvin Antoni DRAGUNOWICZ EKBERG,
Leonidas Athanasius OGNISSANTI, Teresa
Emilia Ann PERISA, Aurora Carolina
BARBOSA GRANLÖF, Julia Izabella
LINDGREN, Ines Maria KAZIC, Stella Mariam
Rita Sara BENGTTSSON, Matea PERISA,
Gabriela Isabel NIEBLES SUAREZ, Bianka
BIONDIC, Leah Catrin Arlinda PAVLIC-
MESTRE, Klara Mira VUKUSIC, Alba Sofia
Juni ARCANGIOLI BERGFELT, Michael
ZUBONJA, Leah Estelle BLIXT, Flaviana
Neema Lisa SÄLL KASHESHI, Leah SAWA,
Leo Gabriel HJELM SMITH, William Anto
TOKIC, Rafael Josef Luis SALÈN

Följande har mottagit sin första heliga kommunion

Karl Hugo CASTILLO SÖDERLUND,
Maja Elizabeth CASTILLO SÖDERLUND,
Sofia PAOLIANI, Gabriel TOBIASSON,
Alexander DRAGUNOWICZ,
Filip PRAMME, Jake MATHIAS,
Chriswin JOSEPH, Ethan FERNANDO,
Halley MUIR, Stephanie NWANKWO, Chiara
NWANKWO, Filip MILJANOVIC, André
PATRIKSSON, Rene GAVIN SELVIN,
Kristina NEMETHY, William OROS, Hubert
ERIKSSON, Leo HASHEMI, Isobel
LUNDBERG, Troy LUNDBERG, Saleina

SULEIMAN, Millie Helena JOHANSSON,
Emanuela BASIC, David IVARSSON,
Daniel IVARSSON, Ludwig RUNEGRUND,
Lucas ANDERSSON, Rasmus REISCHL, Alice
SANDSTIG, Roberta GIAMMINELLI,
Manuele BONGIORNO, Arun GALAN,
Cassandra de la CUADRA, Filip JUKIC,
Tedros MILKYAS, Peter JOHNSON,
Andrea CELEK, Domenica ALLERBY,
Kevin WESSEH, Nicole MATTENDA,
Princess WESSEH

Upptagna i Kyrkans fulla gemenskap

Jonas Martin FALK, Mir Aron BAL,
Anna-Lena Birgitta VIDÉN FANTO KÜRTÖS,
Linnea Emelie MELLBERG, Zachary Swift
MAHER, Jan Gunnar ANDERSSON, Lisbeth

Sylvia Helen INGMARSSON, Johannes
JOSEFSSON, Josefine GUSTAFSSON, Nils
Fredrik NORBERG, Milkyas TEDROS

Följande har mottagit konfirmationens sakrament

Jakob ANDERSSON, Cassandra DE LA CUADRA, Maria DINH, Julia FURUZATO, Arun GALÁN, Victor GERE, Francis GILLESPIE, Angelo ISLA-KULPA, Peter JOHNSON, Gabriel JOHANSSON, Filip JUKIC, Joanna JUUL, Maria JUVÉL, Natalia MALECKA, Pim MERLUND, Ana Beatriz SALLES NOGUEIRA, Matteo PASCOLO, Giovanni ZANUSSI CINTRA PATRICIO,

Sebastian SANDSTIG, Lucia SKRTIC, Karl ZETTERQUIST, Liam SAWA, Jean Pau, DAHER, Sleimane DAHER, Caroline Magali Sophie DE COSTER, Michaela Victoria JUHLIN, Dejan KAZIC, Fernanda Camila FUENTES SEPULVEDA, Romy Jolanda RIEDL, Vincent LOUTKOV NGUYEN, Mario Martin ZIVKOVIC, Luna YALDA, Milana Atheer Isha Soolaka BODAGH, Leah Estelle BLIXT, Leah SAWA

Genom äktenskapets sakrament förenade

Alexander Per BJÖRKSIÖÖ & Lucia BOUDAGH, Goran BUNTIC & Tihana NEVISTIC, Josip ZEKIC & Linda MARUSIC, Elias CHOHA & Marina BAZA, Lorens ALTON & Lana Tara JOMAH, David SAWA & Lanna HERMES, Rafat SHOUEDI & Kristina SECKAR, Patrik Robert BURDA & Jovana CVETKOVIC, Devid Nader FARAJ & Mariam Fares ISHAK, William

SAMADZADEHAGHDAM & Eliane FADEL, Franjo CAVAR & Vesna LADAN, Richard Anders Olof ERNFJÄLL & Isabella STENMARK, Prince Justin THEKKETHALA & Baharak AZDANLOU GHAJAR, Charbel RIZK & Gabriela KNEZEVIC, Leo Manuel JOHANSSON & Theresa Signe Elisabeth BRANDER

Gud har kallat till sig

Laszlo KOVACS, Birgit Margareta FALK, Gianfranco PERRACHIONE, Anna Maddalena HOLST, Oscar PICCINELLI, Eugenia CARLSSON, Mira VUKUSIC, Leif BERG, Mike Miro CULE, Marcela CUCU,

Hirondino BRITO, Ines CORO BENITO, Anna ZAGROBA, Joseph HAGEDORN, Laszlo FARKAS, Isabelle RIZK, Evangelina RODRIGUEZ Y FERNANDEZ, Eric Philip Christer RASBORN, Jacek MALEK

Gurli Öman *16 juni 1948

Gurli avled 28 november 2020 i hembygden Nordmaling, efter en längre tids sjukdom. Hon är saknad av många i församlingen

Herre giv henne den eviga vilan och låt det eviga ljuset lysa för henne. Må hon vila i frid. Amen.

Mia reflekterar över Julnåden

- och över 2020 i butiken ...

Julen då hon var 13 år upplevde Lilla Thérèse en snabb förändring som brukar kallas för Julnåden - hon blev av med en känslighet som varit besvärlig för henne och hennes omgivning. Från att ha varit nära till tårar och känsloutbrott fann hon en stabilitet och mognad så stor att hon bara 15 månader senare kunde träda in i det kloster där hon levde resten av sitt liv.

Kanske inte så ovanligt att mognadsfaser inträffar just under tonåren men Thérèse tog till vara på den nåd Gud gav henne. Det är en nådegåva att vara Guds barn och att låta Honom forma oss. Vår vardag 2020 är en helt annan än den i Frankrike på 1880-talet. Men Gud är densamme och som katoliker har vi samma mål nu som människorna då: att lyssna till och följa Guds vilja med våra liv.

I butiken Lilla Thérèse är det vår uppgift att tjäna katoliker och andra kristna, och att erbjuda varor som är till hjälp i det andliga livet. Det är en stor och omfattande uppgift. Vi kan aldrig bli heltäckande men det är vår strävan att hela tiden bli bättre och att sortimentet är både tillräckligt brett men också troget håller sig till Katolska Kyrkans lära.

Som ny butiksföreståndare ser jag tillbaka på mina första 10 månader. Det har varit ett mycket speciellt år och jag vill stanna upp inför årets största glädjeämnen: Kunderna och volontärerna! Utan er är butiken ingenting! Kunderna uppmuntrar och ber, ställer frågor och ber om varor som gör att jag lär mig hela tiden! Ni har under dessa svåra tider som pandemin innebär varit trogna och uthålliga. Under året har nya volontärer sållat sig till de som

troget stannar kvar! Jag är så oerhört glad för er! Arbetsinsatsen, liksom gemenskapen och kreativiteten är ovärderlig. Det team vi bygger är en god grund för butikens framtid och utveckling. TACK!

Erbjudande för dig i riskgrupp!

Med tanke på pandemin vill vi erbjuda en extra möjlighet för Er som är i riskgrupp. Om du är i riskgrupp och ändå vill handla i butiken erbjuder vi dig att boka tid i butiken när den normalt är stängd. Du kan då handla

säkert. Vi kräver inte läkarintyg men det är enbart för personer i riskgrupp. Erbjudandet gäller 30 november -23 december och endast efter överenskommelse med Mia. Ring eller maila till Mia för att boka tid. info@lillatherese.se 0790046605

Butikens skyddshelgon är ständigt närvarande, här ser vi små Thérèse-statyetter packas upp ...

av: Mia Bernspång
foto: Fader Zvonko Podvinski

Katolska Butiken

Glöm inte att fira jul även i januari!

1 januari

Guds moder Maria

Fira med en ny kalender! Kanske en blå till fickan, eller en väggkalender med Mariamotiv? Det finns många fler i butiken.

6 januari

Trettondagen

Vi har guld, rökelse och myrra!
Även stjärna, vise män och kungabarn kan ordnas!

2 februari

Kyndelmäss

Julens verkliga entusiaster ger sig inte förr'ns till Kyndelmäss!
Köp dina ljus hos oss!

Öppettider i jul

21 och 22 dec 10-19, 23 dec 10-18

V 53 stängt

V 1: mån 12-18, ons 08-18,

fre 12-18, sön 08-18

Öppettider i vanliga fall:

Mån, ons, tors, fre: 12-18

Söndagar Från första mässan -18

LillaTherese.se: Dygnet runt!

Kontakta oss gärna på:

info@lillatherese.se

JULENS GUDSTJÄNSTER

live på youtube

Det är inte lätt att ge besked om gudstjänstordningen denna jul.
Prenumerera på vår Youtubekanal "Kristus Konungen".

Julnattens mässa
24 december 22:00

Juldagens högmässa
25 december 11:00

Annandagen, d.h. Stefanos
26 december 11:00.

Den heliga familjen
27 december 11:00.

Heliga Maria Guds moder
1 januari 11:00

2 sön. efter jul
3 januari 11:00

Trettondagen, Epifania
6 januari 11:00

Läs om ändringar
eller tillägg på:
www.kristuskonungen.se

För bikt, mässintentioner, enskild kommuniionsutdelning, husvälsignelse etc.
Kontakta de enskilda prästerna. Uppgifter finns på magasinets sida 2.

Utebliven kollekt och stora renoveringar ...

Vi ber er tänka lite extra på er församling i jul. 2020 har bjudit på ovanligt stora renoveringskostnader, och nästan ingen kollekt. Alla gåvor är mycket välkomna.

Bankgiro: 500-8578

Swishnummer: 123 047 4981

Kristus Konungens
Katolska församling
Parkgatan 14
411 38 Göteborg

www.kristuskonungen.se
tel: 031 711 92 64
bankgiro: 500-8578
swish: 1230474981